

61.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 stycznia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 10 października 1927 r. o kwalifikacjach kierowników zakładów opiekuńczych.

Na podstawie art. 15 oraz ustępu drugiego art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 354) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 5 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 października 1927 r. o kwalifikacjach kierowników zakładów opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 866) słowa: „nie dłużej jednak niż w ciągu 5 lat” zastępuje się słowami: „nie dłużej jednak, niż w ciągu 10 lat”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 września 1932 r. w sprawie zmiany w rozporządzeniu z dnia 10 października 1927 r. o kwalifikacjach kierowników zakładów opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 743).

Minister Opieki Społecznej: *Wł. Jaszczołt*

62.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą.

Na podstawie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 795) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 887) dodaje się na końcu nowy ustęp następującej treści:

„W województwach: wileńskim, nowogródzkim, poleskim i wołyńskim hurtownicy obowiązani są sprzedawać w hurtowej sprzedaży soli sól szarą, przeznaczoną na spożycie przez ludzi po ce-

nie o 10% niższej od ceny taryfowej, inne zaś rodzaje soli po cenie, określonej w ustępie poprzednim.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

63.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 stycznia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu o przemyśle pszenicy i żyta.

Na podstawie art. 1 punkt a) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 374) zarządzam co następuje:

§ 1. Przemiał zbóż chlebowych nie podlega ograniczeniom.

§ 2. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku mąki, nie odpowiadającej standartom giełd krajowych.

§ 3. Worki z mąką, przeznaczoną do spożycia w miastach, powinny być opatrzone plombą i etykietą z napisem nazwy młyna, gatunku mąki oraz procentowości wymiału.

§ 4. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą na podstawie art. 4 i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lipca 1935 r. o przemyśle pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 337).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*